

σάπιος

σάπιος, -ια, -ιο, επίθ. [<μσν. σάπιος <σαπίζω>], σάπιος. **1.** που ο οργανισμός του έχει υποστεί σοβαρή βλάβη από κάποια αρρώστια: «είναι σάπιος μέσα του, γιατί χρόνια βασανίζεται απ' την κακιά». **2.** που είναι εντελώς ανήθικος, εντελώς διεφθαρμένος: «περίμενες καλύτερη συμπεριφορά από έναν σάπιο σαν και του λόγου του!». **3α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα σάπια**, επιχειρήματα σαθρά, που δεν μπορούν να πείσουν: «δε θέλω ν' ακούω σάπια, γι' αυτό μίλα μου ντόμπρα και σταράτα». **β.** ενέργειες που υπονομεύουν μια προσπάθεια ή την ηρεμία ενός κύκλου ανθρώπων: «κάθε φορά που βλέπει πως πάω καλά στη δουλειά μου, αρχίζει τα σάπια για ν' αποτύχω || μ' αυτά τα σάπια που κάνεις, σε λίγο δε θα σε θέλει κανένας στην παρέα του». Επίρρ. **σάπια**, ανήθικα, διεφθαρμένα, ύπουλα: «δεν το ανέχομαι να μου φέρεσαι σάπια».

- *άσ' αυτά τα σάπια!* ή *άσ' τα σάπια!* ειρωνική αμφισβήτηση ή απόρριψη των προτάσεων κάποιου, γιατί θεωρούμε πως μας λέει ψέματα ή γιατί αντιλαμβανόμαστε πως επιδιώκει να μας ξεγελάσει: «αν με βοηθήσεις στη δίκη θα σου χαρίσω έν' αυτοκίνητο. -*Ασ' αυτά τα σάπια!*». Συνών. *άσ' αυτά του κώλου(!)*.

- *δείχνει το σάπιο μήλο, για να κρύψει τη σάπια μηλιά*, βλ. λ. [μήλο](#).

- *δεν αφήνεις τα σάπια!* ειρωνική προτροπή σε κάποιον να πάψει να μας λέει ψέματα με σκοπό να μας ξεγελάσει ή να μας παραπλανήσει, να αφήσει τις υπεκφυγές και να μιλήσει με ειλικρίνεια, ντόμπρα: «δεν αφήνεις τα σάπια που σου είπε ο τάδε να σου δώσω εκατό χιλιάρικά και πως θα μου τα δώσει εκείνος!». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *βρε*.

- *είναι σάπιο σανίδι*, βλ. λ. [σανίδι](#).

- *κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας*, βλ. λ. [Δανιμαρκία](#).

- *ξηγιέμαι σάπια*, συμπεριφέρομαι ύπουλα, δόλια για να προκαλέσω κακό σε κάποιον: «όταν κάποιος δεν μου ξηγιέται εντάξει, του ξηγιέμαι κι εγώ σάπια και πατοίζουμε».

- *πατώ σάπιο σανίδι*, βλ. λ. [σανίδι](#).

- *σάπιο μήλο*, βλ. λ. [μήλο](#).